Ucenici în școala lui Hristos, nu doar oameni religioși

Să ne gândim la ce înseamnă să fii ucenic al Domnului Isus. Cuvântul acesta, pe care alte traduceri îl redau prin „discipol”, se înțelege astăzi destul de greu, deși stă chiar în centrul poruncii pe care Domnul a lăsat-o ucenicilor Săi.

Un discipol este o persoană care preia învățăturile unui maestru, le trăiește și apoi le duce mai departe, la alți oameni. Ca să devină însă cineva discipolul unui învățător, trebuie mai întâi să se întâmple ceva cu el. Nu poți fi discipolul unui învățător fără să fii fascinat de el. Acesta este un lucru foarte important.

Din această perspectivă înțelegem porunca Domnului. Când spune „faceți ucenici”, El spune de fapt: „Duceți-vă și arătați-le-L pe Maestru, adică pe Mine. Vorbiți-le despre Mine, ca ei să fie fascinați de Mine și să devină discipolii Mei.” Aceasta era învățătura Domnului Isus.

În Matei 28:19, Domnul Isus le spune ucenicilor: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”

Când ne gândim la un ucenic, ne gândim la o școală. A fi ucenic înseamnă a fi în școală. Domnul Isus spune, așadar: „Puneți oamenii într-o școală de ucenicie, ca s-o parcurgă și să devină ca Mine.”

Scopul unui ucenic aflat într-o școală este să se pregătească acolo, s-o parcurgă în întregime, s-o termine și să obțină o diplomă, ca să poată profesa. Și noi ne înscriem în această școală de ucenicie. Diploma noastră este descrisă în Galateni 5. Ea este ceea ce au hotărât profesorii să facem și să obținem: roada Celui care ne este profesor, roada Duhului.

Domnul Isus a spus frumos că, după ce va pleca la Tatăl, va trimite un Mângâietor. Să reținem acest cuvânt, „Mângâietor”. Cine mângâie nu vine să ne certe, ci să ne mângâie. Iar scopul acestui Mângâietor, Duhul Sfânt, este ca noi să ajungem la roada Duhului și să avem chipul lui Hristos în noi.

Nouă materii de parcurs

Cu acest scop ne înscriem în școală, și totuși de atâtea ori pierdem din vedere esențialul: de ce suntem în școală și ce avem de făcut acolo. Ne abatem de la materiile care se predau, facem tot felul de lucruri și nu urmărim planul lui Dumnezeu cu noi, planul școlii.

Planul școlii este să terminăm cele nouă materii. Le putem numi așa, după Galateni 5:22-23: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea și înfrânarea poftelor.

Un elev sau un student este preocupat zi de zi de studiul materiilor lui. Ucenicul, spre deosebire de cel dintr-o școală teoretică, are în plus un laborator sau un atelier de practică, unde pune în lucru ceea ce învață la fiecare materie.

Aceste materii pot fi privite și ca niște clase: clasa întâi, clasa a doua și așa mai departe. Dragostea vine la final. Ea nu se învață în clasa întâi, unde deprindem lucruri mici, mărunte. Dragostea desăvârșită izgonește frica, scrie apostolul Ioan în 1 Ioan 4:18, iar Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că ținta tuturor învățăturilor este dragostea.

El a parcurs școala înaintea noastră

Cel care ne cheamă în această școală și ne este Învățător este Domnul Isus. Înainte de a ne chema pe noi, El Însuși a trecut prin această școală. Poate suna ciudat, dar Evrei 2 explică acest lucru: „Căci, negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam. Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ceea ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.” (Evrei 2:16-18)

Domnul Isus vine în ajutorul nostru; El este un ajutor. În nota de subsol de la Ioan 14, acolo unde se vorbește despre Duhul Sfânt, Acesta este numit Apărător și Ajutor: Duhul Sfânt ne apără și ne ajută. În Evrei 2 însă, despre Domnul Isus se spune că nu vine în ajutorul îngerilor, ci în ajutorul seminței lui Avraam.

În versetul 17 citim că „a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile”. A trebuit să Se asemene cu noi, adică să parcurgă școala aceasta. Nu pentru că ar fi avut El neapărat nevoie de ea, ci ca să fie pentru noi un înaintemergător: cineva care a străbătut acest drum și care a fost El Însuși ispitit în ce a suferit. De aceea poate să ne vină în ajutor, fiindcă a fost ispitit în toate lucrurile, ca și noi.

Același capitol, în versetele 11 și 12, adaugă: „Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească «frați» când zice: «Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării.»” Suntem frații Domnului Isus, Cel Întâi Născut. El a parcurs școala la care ne cheamă și pe noi, dar nu ca noi s-o străbatem oricum.

Ne place să credem că suntem în școală, dar uităm atât de repede materiile pe care trebuie să le parcurgem și ne lăsăm purtați de alte gânduri. Și se cuvine să observăm că în lista roadei Duhului nu apare nicio lucrare.

Lista vorbește despre dragoste, bunătate și îndelungă răbdare. Nu ne spune ce lucrări mari a făcut unul sau altul, ca și cum acestea ar intra în roada Duhului. Acestea sunt materiile pe care trebuie să le parcurgem. Contează însă și atitudinea cu care le parcurgem: aceea a Elevului principal, felul în care a trecut El prin această școală.

Cu atitudinea Elevului principal

Despre Domnul Isus este scris în Fapte 8:33: „În smerenia Lui, judecata I-a fost luată.” Cum intrăm noi în această școală? Cu lepădare de sine, cu smerenie, cu atitudine de rob, cu frică de Domnul? Așa a parcurs-o Domnul Isus. El a mers înaintea noastră și ne-a arătat drumul pe care trebuie să mergem și noi, în același fel.

Nu este vorba de felul în care se face astăzi școala publică. Acolo ne grăbim și ne uităm la ceas, ca să vedem cât de repede am putea pleca, pentru că nu ne place nicio materie. Materiile școlii lui Hristos trebuie să ne fascineze și să ne preocupe zilnic. La școală avem la prima oră matematică, apoi limba română, apoi istorie, apoi geografie. Tot așa trebuie să ne avem și noi studiul nostru: cum să creștem și să ducem la capăt aceste materii.

La capătul școlii trebuie să ajungem la coacere, la diplomă. Cuvântul lui Dumnezeu ne cheamă să fim desăvârșiți, să ajungem la statura de om mare.

Nu avem alt scop

Nu putem vorbi aici despre fiecare materie. Aș vrea doar să ne imaginăm școala lui Hristos ca pe o școală cu nouă materii, pe care le putem împărți pe clase. Nu avem dragoste din prima zi, ci trecem prin multe etape până acolo.

Ca să putem ajunge la capăt, trebuie să folosim învățăturile Domnului Isus. Ele sunt sămânța lui Dumnezeu din care pornește viața. Cu ajutorul lor creștem, până ajungem la maturitate.

Nu avem alt scop pe pământ. Scopul nu este evanghelizarea, nu sunt panourile și nici alte lucrări din planul lui Dumnezeu de mântuire, oricât le-am socoti de mari. Toate acestea sunt pe planul al doilea. Dacă Dumnezeu ne învrednicește de o lucrare, aceasta nu ține de planul Lui de desăvârșire. Este o lucrare pe care o dă omului pe care îl găsește vrednic, dar nu este subiectul principal al vieții mele de credincios. Pot să împart broșuri, să merg în parc, să fac tot ce fac, și totuși să nu cresc deloc în îndelungă răbdare. Scopul principal este roada Duhului.

Fascinați de Învățătorul nostru

Trebuie să înțelegem fiecare la ce suntem chemați și să începem această școală fascinați de Învățătorul nostru și de aceste materii extraordinare. Așa le vom putea parcurge cu bucurie.

Cunosc o elevă în a cărei școală nu sunt prea multe materii. Una dintre ele îi este foarte dragă și se numește Social Studies. Celelalte o atrag mai puțin. Am observat însă că la această materie trece ușor și repede prin lecție. Adesea, după ce se termină ora, se trezește citind mai departe, uneori chiar și în altă zi, pentru că găsește lucruri interesante în acea carte. Tot așa trebuie să găsim și noi lucruri interesante în materiile școlii noastre.

Profesorul nostru este Duhul lui Dumnezeu, Cel care ne face să creștem. Despre lucrarea Lui citim în 2 Corinteni 3:16-18: „Dar ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, marama este luată. Căci Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia. Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip

al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

Acesta este planul lui Dumnezeu. De aceea aș vrea ca fiecare dintre noi să se concentreze zilnic asupra celor nouă materii: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea și înfrânarea poftelor. Și bucuria este o roadă a Duhului. Să lucrăm la ele, pentru că, în final, cu acestea vom rămâne.

Nu este ceva foarte special și nici o teorie pe care s-o învățăm pe de rost. Dumnezeu ne învață cum să trăim în situațiile practice din fiecare zi. El ne aduce întâmplări și împrejurări prin care trecem, ca să creștem în aceste însușiri ale Duhului, care sunt însușirile lui Hristos.

Domnul să vă ajute pe fiecare să înțelegeți și să luați aminte.

Sursa: *Ucenici în școala lui Hristos, nu doar oameni religioși* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/predici-scrise/ucenici-in-scoala-lui-hristos-nu-doar-oameni-religiosi